

Het 'ETT-syndroom'

Syndroom. Betekend zoveel als: geheel van verschijnselen die horen bij een ziekte. Of: combinatie van samenhangende verschijnselen, waarbij de oorzaak (nog) niet bekend is. Het geregeld samengaan van deze tekens zijn dusdanig opvallend, dat men ze groepeert tot een syndroom.

We hebben in Europa een prachtig en hoogwaardig certificaat, waarbij men zich, na het behalen ervan, European Tree Technician (ETT) mag noemen. Het zegt zoveel als 'gecertificeerd boomtechnisch adviseur'. In Nederland zijn we qua aantal inmiddels de 115 gepasseerd, een gestage en mooie groei! Het merendeel van deze ETT-ers kunnen we bestempelen als mensen met gedegen vak kennis. Mensen die van hun hobby hun werk hebben gemaakt. Vakidioten dus! Waarmee ik niet de suggestie wil wekken dat niet ETT-ers geen goede vakmensen zijn.

Zet nu eens een groep ETT-ers bij elkaar. Enorm gezellig, veel vakinhoudelijke discussie waarbij (vaak) de tijd wordt vergeten. Geliefd onderwerp tijdens deze discussies zijn de projecten waarbij het in de uitvoeringsfase (in het verleden) te vaak mis is gegaan. (Let wel, het gaat ook goed tijdens projecten!). Denk hierbij bijv. aan een gevel tot gevel renovatie, aanleg van kabels en leidingen, etc, waarbij uiteraard de bomen het spreekwoordelijke 'haasje' zijn. Projecten vertragen, bomen lopen schade op en, niet te vergeten, de frustratie die dit met zich meebrengt. De veelgehoorde klacht is dan: "Kunnen ze dat niet eerder bedenken?", of: "Als ze ons (als ETT-ers) eerder hadden ingeschakeld, dan had dit niet hoeven te gebeuren." Klachten die op zich niet onterecht zijn, want er gaat nogal eens wat mis.

De vraag die dit echter oproept is: Zijn het wel altijd de anderen die schuldig zijn aan dit falen? Wij als ETT-ers kunnen dit onder elkaar nogal gemakkelijk uiten. Zeker als het om expertise gaat! Een zogenaamd 'onder onsje'. Maar zijn wij er ons van bewust dat de andere disciplines in de openbare ruimte vaak niet gehinderd worden door enige kennis als het om bomen gaat? Zij weten vaak niet beter en doen meestal hun werk naar eer en geweten.

Ligt hier niet een terechtwijzing naar ons als ETT-ers? Even doordenkend roept dit nog meer vragen op. Weten opdrachtgevers überhaupt wel wat een ETT-er is? Zijn we als ETT-ers zichtbaar en daardoor ook vindbaar? Het verwijt wat we onszelf kunnen maken is dat we teveel naar binnen gericht zijn. Teveel met onze bomen bezig zijn. En ja, bij de andere disciplines zal dit ook het geval zijn. Maar is dit niet juist een enorme uitdaging? Laten wij eens proberen te begrijpen hoe een ander denkt. Dan snappen we soms dat het niet anders kan en wij met onze bomen net een andere insteek moeten kiezen. Laten wij proberen dat de ander ons begrijpt, waardoor hij net even op een ander manier insteekt.

Kort samengevat: Het initiatief moet bij ons als ETT-ers liggen. We moeten niet (af)wachten tot de andere disciplines uit zichzelf ons gaan begrijpen. En maar hopen dat het een keer goed komt. Dan blijven we in een vicieuze cirkel rond draaien en iedere keer maar weer tegen collega ETT-ers klagen dat het anders moet. Daarmee wordt alleen het verschijnsel herkend, zonder dat de oorzaak wordt aangepakt. Wat mij betreft is de oorzaak

bekend, namelijk het teveel bezig zijn met ons eigen 'ding'. Het medicijn is dat we ons beter moeten profileren, zichtbaarder en herkenbaarder moeten worden. 'Out of de box' gaan denken.

Hoe? Dat kan op vele manieren.

Neem bijv. de ETT-stuurgroep. Zij proberen deze zichtbaarheid en herkenbaarheid op allerlei manieren te vergroten. Zo is er vorig jaar het eerste ETT-symposium 'Bomen en Infra' georganiseerd en heeft op 31 oktober jl. een minisymposium 'Bomen en Ondergrond' plaatsgevonden. Hierbij worden niet alleen de ETT-ers uitgenodigd. Juist de andere disciplines die in de openbare ruimte belangrijk zijn, worden gevraagd om hier hun inbreng te laten horen. Op deze manier weten we elkaar te vinden, kunnen we van elkaar leren, samen de oplossing(en) bedenken, waardoor problemen bij de uitvoering geminimaliseerd worden.

Of er een ETT-syndroom bestaat? Ik weet het niet. Maar door ons actief bezig te houden met wat de ander drijft, gaat het in ieder geval tot het verleden behoren!

Bernard Flier
(adviseur bij Tree-O-Logic en tevens lid ETT-stuurgroep)

PS.: de ETT-stuurgroep communiceert onder andere ook via een LinkedIn groep. Ben je ETT-er, maar nog geen lid? Je bent daarvoor hartelijk welkom! Meld je aan, zodat je kunt mee discussiëren en input kunt leveren.